

Lekcija 2

Škola je život: živjeti ekološki?

Koliko je ekološka naša škola?

Vaspitno-obrazovni ciljevi	Učenici shvataju da njihova škola nije samo mjesto učenja već i mjesto za život. Planiraju da preuzmu „ekološku“ odgovornost za svoj „životni prostor“.
Nastavni zadaci	Planiraju se i razvijaju razne mogućnosti za ekološko ponašanje.
Nastavni materijali	Radni materijal.
Metodi	Grupne prezentacije, plenarna rasprava.

Popratne informacije

Učiti o ekologiji znači živjeti ekološki. Na taj način, škola postaje mjesto aktivnog građanstva. Aktivno građanstvo se najbolje uči kroz djelovanje – ljudima se moraju pružiti mogućnosti samostalnog istraživanja pitanja demokratskog građanstva i ljudskih prava, a ne da im se kaže kako se moraju ponašati ili misliti.

Obrazovanje za demokratiju i ljudska prava nije samo usvajanje faktičkog znanja – u ovom slučaju kako spasiti okolinu i spriječiti daljnje štete - već su to praktično razumijevanje, vještine i kompetencije, lični stavovi i vrijednosti.

Medij je poruka – učenici mogu više toga naučiti o demokratskom građanstvu putem primjera koje im njihove školske kolege i nastavnici iznose o načinu organizovanja (ekološkog) školskog života, nego što bi to mogli kroz formalne metode podučavanja.

Opis lekcije

Udrugom dijelu ove nastavne jedinice nastavnik bi trebalo da obezbijedi da se teme fokusiraju na lokalni kontekst. Prvo, nastavnik mora iznijeti kratak sažetak prethodne lekcije. Trebalo bi da postane jasno da kvalitetno funkcionisanje zajednice zahtijeva da odgovornost bude podijeljena između većeg broja ljudi.

Škola je predstavljena kao zajednica u kojoj se odvija proces obrazovanja i života. Stoga se ona može posmatrati kao *polis*, odnosno grad država, u kojem se moraju rješavati, na primjer, socijalni i ekološki problemi. Između ostalog, škola isto tako mora postati uzor za ekološke smjernice i postupke, te se mora ozbiljno razmotriti koji je najbolji način da se to postigne. Postoje vrlo praktični aspekti preuzimanja odgovornosti. Učenicima se daje zadatak da razmisle o područjima školskog života u kojima se može poboljšati ekološki postupak i na koji način sami učenici mogu tome doprinijeti.

Sledeći zadatak se radi u grupama od po četvoro. Svaka grupa dobije ključni pojam i pravi listu pitanja o tom pojmu, poput sljedećih: (ovdje se koristi primjer „smeća“):

- Koju vrstu smeća naša škola proizvodi?
- Kuda se ono otprema?
- Ko je odgovoran da se to sprovede?
- Na koji se način količina smeća može smanjiti?
- Na koji način mogu ja ili moj razred tome doprinijeti?

Za ovaj zadatak jedan školski čas i sljedećih sedam dana trebalo bi da budu vremenski okvir za istraživanje i zadatak. Ukoliko nastavnik želi da to bude kraći vremenski period, ona ili on moraće samostalno sprovesti istraživanje i prikupiti relevantne informacije. Učenici samostalno sastavljaju listu za provjeru koju će predstaviti svojim kolegama na „eko-zidu“.

Spisak mogućih ključnih pojmova za grupe:

- smeće;
- smanjivanje otpada;
- energija;
- voda;
- prevoz;
- zdravlje;
- školsko zemljište;
- bio različitost;
- održivost našeg svijeta;
- opšte ekološke mjere.